

Orla Møller: Det er et væsentligt område af uddannelsessystemet, der skal til drøftelse nu, og der er grund til at være tilfreds med, at tingets medlemmer får lejlighed til at studere den store udvikling, der er sket inden for ingeniøruddannelserne i de seneste år. Teknemligheden gælder først og fremmest finansudvalget, som har gennemtvunget denne redegørelse. Og hvad fik vi så at vide i den? Jeg tvinges til at sige: ikke så forfærdelig meget. Ministeren hoppede, om jeg så må sige på lette fod som haren over lyngen over en lang række af de alvorlige og væsentlige problemer. Det meste af indholdet kendte vi i forvejen. Det er snart 3 år siden, vi fik betænkningen fra harmoniseringsudvalget, og der er tilsyneladende siden da ikke sket ret meget. Der har været arbejdet i koordineringsudvalg, men om løsning af egaliseringsproblemerne for lærerne er der ikke tale, i problematikken om betingelserne for adgangen til uddannelserne er man kørt fast, og man har slet ikke fået taget fat på løsningen af den såkaldte C-uddannelse. I sandhed pauvre resultater.

Jeg laster ikke alene ministeren for dette, måske endda ikke først og fremmest ministeren, men uden medansvar er han i hvert fald heller ikke. Jeg er fuldt klar over, at det drejer sig om meget komplicerede problemer, og mange modstridende interesser er med i billedet, men der er heller ikke i den forløbne tid gjort meget for at få hold på de løse ender. Et enkelt nyt udvalg er nedsat til at undersøge behovet for teknikere i de kommende år, men blandt de mange udvalg, der arbejder på feltet, mangler nogle meget væsentlige, eller måske rettere, der mangler det egentlige udvalg med den fornødne kompetence og et klart kommissorium. Det skal jeg vende tilbage til senere.

Der er nemlig i ministerens redegørelse nogle synspunkter, som socialdemokratiet i princippet helt kan tilslutte sig. Det er for det første synspunktet om, at de enkelte ingeniøruddannelser ikke må isoleres fra hinanden, det er synspunktet om, at ingeniøruddannelserne ikke må isoleres fra andre uddannelser, og det er for det tredje synspunktet om, at andre end studenter skal have adgang til ingeniøruddannelsen. Ud fra disse hovedlinjer kan der fastlægges en målsætning for de tekniske uddannelser, især hvis man kobler det sammen med en generel

uddannelsesmålsætning, hvis grundelementer må være en uddannelse, så langt lyst og evner hos den enkelte rækker, og mange muligheder for overgang inden for beslægtede fagområder og dertil muligheder for nødvendig efteruddannelse og omskoling.

Ingeniør-Sammenslutningen har på en uddannelseskongress i 1970 ud fra disse synspunkter opstillet en trinfølge i uddannelsen, der går over håndværkeruddannelse, tekniske assistenter til ingeniører med overvejende erhvervs- og administrativ kompetence, videre til ingeniører med forskningsmæssig kompetence. I øvrigt et forløb, der ligger helt på linje med tankerne i planlægningsrådet for de højere uddannelser.

Det er løsningen af denne målsætning, man ikke rigtig har fået fat på. Man er blevet hængende i det første synspunkt, at de enkelte ingeniøruddannelser ikke må isoleres, og på dette område er det, at koordineringsudvalget har været i gang. Men hvor er det udvalg, der for alvor skal tage sig af problemerne omkring integreringen i andre uddannelser, der ligger nær op ad ingeniøruddannelsen?

Det er forståeligt, at finansudvalget har villet have undersøgt, om det kan være rimeligt at ofre millioner på at udbygge f. eks. Københavns Teknikum, hvis man i løbet af få år står i en helt ny situation, og det er lige så forståeligt, at alle, der er interesserede i uddannelsesstrukturen, ikke ønsker, at en ny institution skal forhindre en rigtig udbygning af fremtidens uddannelsesområde for ingeniørerne.

Allerede den 1. maj 1970 udtalte planlægningsrådet, at man ville finde det ønskeligt, om de tekniske uddannelser i øget omfang kan kombineres med studiet af andre fag som samfundsvidenskabelige og økonomiske fag, arkitektundervisningsfag og fag som tv- og filmteknik. Det sidste nummer af Ingeniør- og Bygningsvæsen, dateret 12. februar, er inde på de samme problemer. Hvor er arbejdet med disse problemer, som hænger sammen med de tekniske uddannelsers placering i uddannelsescentrene? Jeg har ikke noget ønske om at foreslå flere udvalg, snarere udvalg med mere omfattende kommissorier end hidtil. Problemerne er der og skal løses.

Lige så påkrævet er det, at der sker en behandling af indslusningen i uddannelses-